

denskaben og den videnskabelige Forbindelse mellem de forskellige Landes Arbejdere paa dette Omraade nogen Gavn. Herom vil jeg sige, at baade det Sted, hvor den holdes, Rom, som jo dog af alle Steder i Europa, uden for Grækenland, er det mest historiske, og Arten af de Fag og de Videnskaber, som der samler Filologer og Historikere, er en Borgen for, at Videnskaben vil komme til at spille en stor Rolle paa denne Kongres i Sammenligning med andre Kongresser, hvor det kan være mere selskabelige Nydelser, som blive Nummer et. Det vilde være, synes jeg, meget trist, om ved en historisk Kongres i Rom vort Fædrelands Repræsentation skulde udeblive.

Dernæst berørte den ærede Minister det Spørgsmaal, om den Mand var den rette at sende der ned, som han har opfordret til at repræsentere Danmark. Og da jeg ved, der er Medlemmer af dette Ting, som i deres stille Sind tænke, at det maaske kunde være tvivlsomt, saa vil jeg herom tillade mig at betone følgende. Der er ved Kongressen dernede for det første en særlig Afdeling for klassisk Historie og Filologi. Ved denne Afdeling er Professor Gertz jo en selvskreven Repræsentant. Men hvis man saa vil sige: Ja, men de senere Perioder af Historien repræsenterer han ikke saa godt, saa er der til for det første at sige, at ingen Mand er til, der repræsenterer Historien som Helhed. De, som give sig af med historisk Forskning, ere specielt sagkyndige paa et enkelt lille Omraade, men saadan at være ligelig Historiker paa alle Perioders Omraader, det er ikke noget Menneske givet. Professor Gertz er imidlertid Historiker paa mere end den klassiske Filologis Omraade, han er i de senere Aar mere og mere kommen ind paa at arbejde med den danske middelalderlige Historie. Den ærede Minister nævnedes Eksempler derpaa, jeg kan føje et til. Som ærede Medlemmer ville forstaa, er en af de vigtigste Kildegrupper, vi have til vor ældre Middelalders Historie, de danske Helgenlegender, som foreligge nedskrevne paa Latin. Af disse har man, saaledes som man har af andre af Middelalderens Kilder, overordentlig slette og unøjagtige Udgaver. Den Mand, der nu skulde sendes til Rom, har netop nu fuldent en ny Udgave af disse danske Helgenlegender. Endelig har Professor Gertz i de Par Uger, der har været givet ham til Forberedelse, med megen Alvor taget fat paa at ruste sig til denne Opgave. Han har i disse Uger, er det mig bekendt, ud-

arbejdet en fuldstændig — saa vidt mulig da fuldstændig — Bogfortegnelse over, hvad der er skrevet paa Dansk om italiensk Historie, Topografi, Geografi og lignende, som skal fremlægges paa Kongressen. Han har desuden udarbejdet en Afhandling om al Historieundervisning i Danmark, lige fra det laveste mest elementære Trin i Børneskolen til de højeste Former, gennem lærde Skoler, Højskoler, Seminarier op til Undervisningen ved Universitetet, et Arbejde, som paa Italiensk vil blive fremlagt paa Kongressen. Han har taget sin Opgave som en alvorlig Opgave, og jeg synes, at dette er et Argument mere for at følge Ministeren. Det forekommer mig, at alle saglige Argumenter i denne Sag ere med Ministeren og intet mod ham.

C. Sørensen: Naar jeg har forlangt Ordet her ved Tillægsbevillingslovens Behandling, er det for at give Bevillingen til Reparationen af Høfderne paa den sydlige Limfjordstang et Par Ord med paa Vejen. Det forekommer mig nemlig, at disse Bevillinger til Reparationer — og for øvrigt ogsaa til Høfdebygning — i deres Helhed ere af den Beskaffenhed, at de gøre Krav paa almindelig Opmærksomhed, ikke alene herinde, men ogsaa ude paa Landet. Jeg skal tillade mig at minde om, at i 1897—1898, da vor nuværende højtærede Landbrugsminister var Ordfører for Finansudvalget med Hensyn til disse Bevillinger, blev der stillet Krav om 268,000 Kr. til Reparation af 5 Høfder, nemlig til Reparation af Nr. 54, 55, 56, 57 og 58. Om trent det samme er Tilfældet her. Der stilles her Krav om 1ste og 2det Bidrag à $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. til Reparation af 7 Høfder. Saa vidt jeg hørte vor højtærede Finansministers Udtalelser, gik de ud paa, at han end ikke var sikker paa, at $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. vilde være tilstrækkelige til Reparation af Høfderne. Og der er jo noget, som tyder paa, at det er rigtigt. Thi naar det vil være nødvendigt at bruge 268,000 Kr. til 5 Høfder, og naar vi huske paa, at der er mellem 40 og 50 Høfder paa den sydlige Limfjordstange, hvoraf sikkert de fleste trænge til Reparation, saa er der nogen Udsigt til, at Beløbet ikke vil slaa til. Naar vi altsaa stadig have trøstet os med, at nu vare vi ved Afslutningen, tror jeg nok, at det er et Haab, som absolut vil glippe; der er vist ingen Udsigt til at komme fra disse Bevillinger, undtagen vi faa en brat Afslutning paa Historien ved at skære Skaglen over, og det kunne vi vist lige saa godt gøre først som sidst; det